

Le cercle des menteurs

Jean-Claude Carrière

Download now

Read Online ➔

Le cercle des menteurs

Jean-Claude Carrière

Le cercle des menteurs Jean-Claude Carrière

Jean-Claude Carrière a écrit et ordonné ces histoires comme s'il s'agissait d'un nouveau manuel de philosophie. C'est la philosophie par les contes, un manuel où le chemin vers la sagesse serait hasardeux et plaisant, uniquement constitué des meilleures histoires du monde. Au début, les hommes se racontaient les mythes, qui étaient vrais, car ils avaient pour auteur le cosmos. Puis les conteurs sont arrivés et ont inventé les histoires. Ils furent les premiers menteurs, suivis de beaucoup d'autres. Ces contes se rapportent à toutes les questions qui, un jour ou l'autre, nous ont agités. Et ils disent des vérités que seuls les menteurs connaissent.

Le cercle des menteurs Details

Date : Published May 5th 1999 by Pocket (first published 1998)

ISBN : 9782266087872

Author : Jean-Claude Carrière

Format : Mass Market Paperback 435 pages

Genre : Short Stories, Philosophy, Fiction, Cultural, France

 [Download Le cercle des menteurs ...pdf](#)

 [Read Online Le cercle des menteurs ...pdf](#)

Download and Read Free Online Le cercle des menteurs Jean-Claude Carrière

From Reader Review Le cercle des menteurs for online ebook

Ivo Steiu says

This is a book that I really enjoyed and I strongly believe I will read again and again. It is a compilation of 'philosophical' popular stories. One will recognize some of these stories as jokes they read in a newspaper, but some will 'trick' you into looking to understand the deeper meaning of a seemingly childish story. All in all, it is a book I recommend, a book that you can read on and off, because its stories can be read independently from one another.

Carlos says

A delicious trip to oral tradition. A lot of life lessons and critic thinking in a easy and funny stories recopilation.

By the way, you have to enjoy this book slowly, due to that each little story is made to make you think and meditate about it, and consume them without the thinking dedicated time is a real pity.

A good book to revisit over time

Faerie says

Très belle anthologie. Drôle et pertinente. Une exploration tantôt triste tantôt gaie de l'âme humaine.

Marius says

Povestioarele mi-au amintit de acele Povesti Nemuritoare care apereau la editura Ion Creangă pe vremea lui Ceașcă. Erau povești chinezești, arabești, englezești. Comice, mitologice sau moraliste.

Cele reunite în această prea-minunată (și rară în ziua de azi) carte sunt categorisite ca povești filosofice. Fiecare povestioară are mai multe chei de interpretare. Având la dispoziție cultura mea școlară și autodidactă, am găsit cel puțin o interpretare fiecărei povestiri. Probabil cea mai superficială. Dar s-a mai întâmplat și un fenomen interesant: în timp ce mă bărbăream, sau în sala de cinema când vizionam un film de 2 lei, sau stând la coadă la covrigi mă gândeam la câte o povestioară și brusc mă luminam la cuget, sau îmi pica fisa și mă lămuram de înțeleșurile mai adânci.

Așa sunt povestirile filosofice. Rog pe domnișoara de aici care a scris într-un review că povestirile din această carte nu au nici un sens să nu dispere. O să capete sens după vreo 20 de ani de experiență de viață. Garantez.

Andrei Tama? says

Am râs, am plâns, am reflectat, am meditat, am interpretat ?i am r?st?lm?cit toate anecdotele de zeci de ori! Inepuizabil subiect! "Întâmpl?ri" cu pove?e profunde! A?tept cu o nespus? ner?bdare ?i alte volume de gen ale autorului, dar pân? atunci îmi r?mâne s? savurez practic toate cele citite...

N-a fost nici pe departe o carte pe care am citit-o, urmând apoi s-o bag în bibliotec? ?i s? uit de ea. Nu! Îmi voi aduce mereu aminte de anecdotele citite... Fiecare povestioar? citit? a determinat apari?ia unei st?ri. ?i, oh!, cel mai palpitant: faptul cum alterneaz? st?rile... Ca în via??, de altfel!

Eli says

LA RECITIRE.

Numai cu o istorie personal? în spate ?i libertatea de a te povesti se cheam? c? de?ii o identitate ?i c? po?i fi recunoscut în rândul semenilor. Fiecare dintre noi compunem ?i suntem cuprin?i într-o poveste f?r? de care nu am însemna mai nimic, c?ci în lipsa propriei pove?ti ?i a posibilit??ii neîntrerupte de a ne (re)povesti, individul este aruncat în afar? de timp. (J.-C. Carrière)

Timp de peste dou?zeci ?i cinci de ani, J.-C. Carrière a avut ambi?ia ?i inspira?ia de a aduna, selecta ?i retranscrie istoriile pilduitoare ale marilor popoare. Ceea ce a ie?it s-a transformat într-o extraordinar? culegere de perle în?elepte ?i istorioare multimilenare care, f?r? s? o ?tim, ne-au cizelat felul în care privim lumea. Minciunile marilor anonimi ai lumii reprezint?, în ultim? instan??, cartea de vizit? a omenirii. Ce avem de oferit, în esen??, ca form? de crea?ie specific uman?, la o virtual? întâlnire cu alte civiliza?ii?

Urzeala primului mincinos colectiv, un autor mitic ?i anonim, a pl?cut celor care l-au ascultat. Fiecare dintre ascult?tori ?i-a închipuit povestea auzit? într-un fel diferit ?i de aici diseminarea pl?cerii de a fabula a fost, cred, instantanee. Istoria va fi redat? secole la rând după acela?i tipar: printr-o minciun? atent ticluit? ?i înfrumuse?at? pentru a înlesni o privire deta?at? asupra lumii înconjur?toare. (Herodot ?i primii doxografi greci nu altceva au f?cut).

Dar de ce a pl?cut povestea primului n?scocitor? Ce a declan?at în mintea/sufletul ascult?torilor nararea primei pove?ti? Nu putem decât presupune c? a fost vorba de puterea (sau senza?ia c? e capabil?) de a deslu?i ?i de a adânci în?elesuri pân? atunci inaccesibile. În urma descoperirii, miturile vor fi fost par?ial p?r?site, povestea venind s? semene îndoial? în min?ile oamenilor, dar ?i un soi de nelini?te sufleteasc? necunoscut?. Civiliza?ia ia na?tere atunci când un grup de oameni, îndep?rtându-se incon?tient de tradi?ia mitic?, *inventează* o situa?ie, câteva personaje, o ac?iune structurată ?i o încheiere - o istorie *sui generis*, o literatur? *in nuce*. Pove?tile filozofice vin cu o tensiune, arunc? un gr?unte de scepticism acolo unde pân? mai ieri, domnea molcom, dezinteresul pentru cele ale naturii umane.

De ce ne place s? le ascult?m / invent?m? Fiindc? în?elepciunea este dinamic?, nest?pânit? ?i contradictorie, ea cuprinde totul ?i contrariul s?u. *Adev?r dincoace de Pirinei, minciun? dincolo*. Dar din ce parte a Pirineilor?

E firesc, în via?a de zi cu zi, s? avem tendin?a de a înflori o întâmplare banal? spre a-i da o aur? de mister ?i supranatural. Într-o poveste, noi suntem st?pânii spa?iului ?i ai timpului, putem n?scoci infinit lumi imaginare ?i închipui la nesfâr?it întâmpl?ri pe care nu le tr?im niciodat? aieva. F?r? s? o ?tim, iubim metafizica înc? de copii. Dincolo de grani?ele lumii ?i ale timpului, apare acel „a fost odat?” ?i odat? cu el, se na?te povestea ca form? originar? de cunoa?tere ?i temei al oric?rei credin?e.

Inven?ie, fic?iune, istorie: toate se împletesc creativ în cercul mincino?ilor spre a ?ese această? ineuizabil?

pânz? reprezentat? de în?elepciunea lumii.

Mi-au plăcut în mod deosebit poveștile inspirate de tradiția chineză și cea evreiască... Nu îl trec cu vederea nici pe marele chișibușar Nastratin Hogeia, inepuizabil și versatil, ăret și un excelent cunoscător al condiției umane. Dacă la chinezi întâlnim acea în?elepciune enigmatică, de neîn?eles pentru mintea europeanului modern, dar etern fermecătoare și incitantă, la evrei aveam de-a face cu o formă de interpretare a snoavelor eminamente textuală, o joacă cu textul; poveștile sunt f?cute pentru a fi transmise, retransmise și înflorite prin viu grai; prin urmare, în lumea iudaică, felul în care este spusă o poveste rămâne la fel de important ca mesajul în sine al poveștii.

Poveștile vorbesc despre tot și despre nimic. Unde ar fi de găsit o unitate? Carrière crede că a găsit o unitate în firava noastră legătură cu lumea atunci când a alcătuit cuprinsul culegerii: ideile, visele am?gitoare, întâmplările care ne bucură sau obstacolele care ne pun pe gânduri. Titlurile capitolelor vorbesc singure despre mirajul acestei istorii a povestirilor cu tâlc. Ordinea lor nu urmează un tipar sistematic, întrucât nu există o ordine a cunoașterii, iar reacțiile noastre sunt, de regulă, haotice.

Există aici și un soi de verificare a teoriei reminiscenței: la sfârșitul lecturii, descoperi cu surprindere cât de multe nu știai că știi: despre relativitatea vieții, a cunoașterii, despre îndoielile provocate de visele nedesluite, dascălii care nu-și predau nimic, dar de la care află, în esență, totul, redescoperim că piedicile din calea gândirii sunt puse chiar de gândire, dar și cum ne putem certa amical cu Dumnezeu, cum ironizăm puterea justiției și a despoților, râdem cu patos de noi înșine, învățăm ce este timpul, cum inteligența poate deveni o armă și la final, ce este moartea și cum arată **adevărul**.

(view spoiler)

Realini says

Some of these stories are a pleasure to read. Others are not. A few I had known as jokes. I find that sometimes it is better to read a book just once, for an unspoiled pleasure and a good memory.

Someone has said that books are cold but sure friends. To keep it that way, I need to keep my distance from certain (Many?) books. I have given the example of Sons and Lovers; it is now the case for this collection of Very to extremely short stories.

Some have the pretense of offering the meaning (or lack thereof) of life.

In one, two Chinese wise men meet-one is telling a rather long tale of learning, understanding. When asked, the second old man says that he learned

“To try to do no harm and do good as much as possible”

The first sage is flabbergasted: “what?!” I told you a lot of my secrets and all you can come up with is this nonsense?”

The second Chinese draws some other wise conclusion like: old, wise, but still unable to get a short, clever advice...

There are quite a few from the Jewish wisdom...for that matter there are African, Polish, Chinese, Sufi, Nastratin Hogeia and other material.

Three Major Rabbis take a taxi and talk with humility about themselves and their achievements:

The first says I am so small, so humble

The second continues:

“I am nothing, nothing at all”

The last one says

“If you say that, there are no words to express my humility”

To that, the taxi driver responds:

What can I say if you all go on like this??

All of the rabbis react:

“Who does he think he is?!?”

A Jewish man from Poland is shown Paris, The Louvre and all the rest by Rothschild. In Poland, when Rotchild gets invited, after a few days he is asked to pay 70 dollars for lodgings.

Rotchild is very upset, but the Polish Jew gets him over to the local rabbi, who decides that Rotchild has to pay.

At the very end, the Polish Jew explains:

You showed me all that Paris has to offer, what could I show you?

How stupid our rabbi can be...

An unusual, odd man was mocked and criticised by his family and friends.

He gets a stork, cuts its beak because it is too unusual.

The same for its too long feet...

At the end he throws it out and says now fly and enjoy...or something like that

This is in the category of “stupid wisdom”

My favorite story has been retold by Somerset Maugham and is the title of a book I have loved Appointment in Samarra

There was a merchant in Bagdad who sent his servant to market to buy provisions and in a little while the servant came back, white and trembling, and said, Master, just now when I was in the marketplace I was jostled by a woman in the crowd and when I turned I saw it was Death that jostled me. She looked at me and made a threatening gesture, now, lend me your horse, and I will ride away from this city and avoid my fate. I will go to Samarra and there Death will not find me. The merchant lent him his horse, and the servant mounted it, and he dug his spurs in its flanks and as fast as the horse could gallop he went. Then the merchant went down to the marketplace and he saw me standing in the crowd and he came to me and said, Why did you make a threatening gesture to my servant when you saw him this morning? That was not a threatening gesture, I said, it was only a start of surprise. I was astonished to see him in Bagdad, for I had an appointment with him tonight in Samarra.

Maria Carolina says

Sensacional coletânea de contos! Além de conter contos das mais diferentes tradições - bíblicos, sufis, judaicos, zens, hindus, árabes, ameríndios, entre outras -, o livro também divide-os em capítulos temáticos de uma sensibilidade ímpar.

Delicioso para ser sorvido aos poucos, pois cada conto leva o leitor para um mundo de reflexões!

Radu-andrei Deme says

O carte de excep?ie... o colec?ie de povestiri pentru toate vârstele...

Ana says

One the worst books I've ever read. The majority of these "stories" aren't even actual stories, just some random paragraphs that blend without making any sense whatsoever. I was expecting something funny and alert from this piece of literature, instead I found all writings bitter, pointless and incredibly ridiculous. There wasn't even the slightest bit of moral behind them. I'm really disappointed in this thing.

Laurenço Proença says

Expus a minha opinião na crítica ao 2º livro do mesmo autor "Nova tertúlia de mentirosos"
<https://www.goodreads.com/book/show/2...>

Tiago Pomella Lobo says

I read it in Portuguese.

Great book, specially if you don't have much time to read (or do anything everyday, for that matter) because the stories are short and very enjoyable.

The best is to read one story at a time and reflect about it.

Buy it if you want to think and have fun at the same time!

Bogdan Ra? says

Delicioase.

Cârmâz says

Umor subtil si spumos in abundenta, simplitate, vrajire si de dezvrajire, abisuri si risipa senina, realism. O mica totalitate. Caracter oral. Pentru toate varstele.

Iata cateva titluri ale temelor punctate in cuprins:

- lumea este ceea ce este
- lumea nu e ceea ce este
- daca totul nu este decat un vis, cine oare viseaza?
- lucrurile fiind asa cum sunt, putem alege cunoasterea: este greu
- putem alege necunoasterea: este si mai greu

- un dascal bun poate fi folositor sau nu
- se spun minciuni si despre Dumnezeu
- puterea este fragila, prin urmare nelinistita
- sa ascultam si vorbele nebunilor
- daca totul este una, inseamna ca viata de apoi este in noi?
- relativitatea generala e restransa (si viceversa)
- iar ultimul nostru personaj este moartea
- adevarul, si ce daca?
- in sfarsit, cateva graunte de intelepciune (poate)
- sfarsitul povestilor

Ultima povestioara din carte se numeste "ce ramane dupa uitare".

Astea m-au atins pe mine: a treia dorinta, o isprava unica, stranutul fantomei, cele doua sinagogi, sita lui Mahmud, de la ospiciu la puscarie, secretul secretului.

Ce grozav e sa poti vedea si zugravi lumea intreaga intr-un stranut, intr-un rotocol de praf, intr-un punct din varful unui stalp care se gaseste si in varful unui deget, intr-un morcov (sau o fantana), intr-un concert clandestin in desert.

Fer says

One of those books that you can revisit at any time. An extensive collection of short philosophical stories, usually with an extension not exceeding one or two paragraphs, which can be read at any time.

The only thing annoying is the author's stated intention to build a common thread between the stories, which sometimes leads to repetition or confusion.
